

han har gjort, var det kun, fordi han følte det som sin Pligt, men at han skulde have gjort noget særligt for at blotte Bloch eller Andersen, det tror jeg ikke, og det er der næppe nogen i denne Sal, der tror. Det, der kom frem, var kun den nøgne og skære Sandhed, som ikke kunde holdes nede længere. Ved Højesteretsdommen vandt Mortensen sin Sag, men der er et gammelt Ord, der siger, at man vinder sin Sag og taber sine Penge, og det er fuldt ud gaaet i Opfyldelse her. Skønt Mortensen vandt sin Sag, blev der ved Højesteretsdommen kun tillagt ham en Sum af 300 Kr. til Omkostningerne ved Højesteret, samt nogen Sagførersalær ved de andre Retter, men det har jo kostet langt mere, og Mortensen har oplyst for mig, at hans Udgifter have været over 1,500 Kr. i kontante Penge, selvfølgelig foruden Næringsstabet ved, at Rusen var konfiskeret i saa lang Tid og foruden Ulejligheden og de mangfoldige Rejser, han har maattet foretage. Jeg antager ogsaa, det er Mortensens Agt at søge en Erstatning, som det er min Overbevisning, at vi blive nødtte til at yde, da det er Statens Embedsmænd, der paa ulovlig Maade ere komne til at skade en Mand i hans Næringsvej. Jeg har den Anskuelse, at Mortensen vil søge paa det Sted, hvor han bør søge, nemlig hos Finansudvalget, og jeg nærer ogsaa den Forvisning, at der vil vederfares ham Retfærdighed.

Naar jeg har fremdraget Sagen, er det ikke saa meget for Hr. Mortensens Skyld som for Fiskerbefolkningen i sin Almindelighed. De fleste Fiskere ere jo i den Situation, at hvad der ved denne Lejlighed er vederfares Mortensen, kan ved andre Lejligheder vederfares dem, og en Ting er vis og sikker, og det er, at havde Mortensen været en meget fattig Mand, som de fleste af vore Fiskere ere, havde han staaet med Ulovlighedens Plet paa sig alle sine Dage, havde været berøvet sine Redskaber, og derved maaske været fuldstændig ruineret. Jeg ved, at der er mange andre Fiskere, hvis Redskaber ere konfiskerede, og som ikke have kunnet gaa saa vidt, som Mortensen har gjort i denne Sag ved at faa den prøvet for Retterne, og Følgen deraf er bleven, at deres Redskaber ere blevne solgte. Det er endogsaa blevet mig fortalt — men jeg indstaar ikke for Sandheden deraf — at de ere blevene solgte til andre Fiskere, som have brugt dem, saa længe der var en Stump tilbage af dem. Og efter hvad der her er foregaaet, er der en Mulighed for, at det kan være Tilfældet, i hvert Fald kan jeg ikke tro andet,

end at mangfoldige af de Konfiskationer, som Kontrollør Bloch har foretaget, ere skete paa en lige saa ulovlig Maade som her i Mortensens Tilfælde. Jeg tror, at det er paa Tide at faa en saadan Sag omtalt og dragen frem for Offentligheden, for at sligt ikke for ofte skal gentage sig. Jeg staaar ganske vist som Lægmand her, men ved at gaa Sagens Akter igennem — der foreligger jo Udskrifter af Forhørsprotokollerne — er jeg i hvert Fald kommen til den Overbevisning, at det bliver vanskeligt at finde et eneste Punkt, hvor man kan sige, at Herredsfoged Andersen har handlet lovligt, medens der med Lethed kan findes mange Punkter, hvor han har handlet ulovligt. Jeg skal blot nævne fem Punkter, hvor det maa staa klart for Lægmand — man behøver ikke at være Jurist for at se det — at han har handlet ulovligt. Det er efter min Mening ulovligt, naar Herredsfoged Andersen skriver i Forhørsprotokollen, at der ved alle Vandstande flyder Vand omkring de Rader, der ere satte ved Ruserne, naar han selv med sine egne Øjne kunde se, at det ikke var Tilfældet. Det er en Usandhed, der her er indført i Protokollen, det er tilstrækkeligt bevist ved Vidner, og derfor maa det være en Ulovlighed. Det maa for det andet være en Ulovlighed, naar han konfiskerer Redskaber og dømmer en Mand for ulovligt Fiskeri og ogsaa lader skinne igennem i Protokollen, at han har maalt Ruserne, naar det ikke er Tilfældet. Han har højest maalt to af Ruserne, men hvordan de andre ere, ved han ikke, skønt han dømmer, at de ere ulovlige. Det er endvidere ulovligt, at han satte Retten paa „Havørnen“ uden at have Retsvidner til Stede. Først da Forhørene ere sluttede, faar han lokket to Mænd til at underskrive som Retsvidner, skønt de ikke have hørt et eneste Ord af, hvad der er fremkommet i Forhøret, og skønt der heller ikke er læst en eneste Tøddel op af, hvad der staaar i Protokollen. Er det ikke en ulovlig Handling, ved jeg ikke, hvor vi skulle finde ulovlige Handlinger i vor Tid. Det er ligeledes efter min Formening en ulovlig Handling, som jeg ikke omtalte før, men som jeg nu skal nævne, at Herredsfoged Andersen lod Mortensen anholde og indsætte i Arresten, fordi han ikke mødte efter en Tilsigelse fra Sognefogeden. Mortensen har over tre Mil fra Tingstedet. En skøn Dag kommer Sognefogeden og tilsiger ham til at møde, jeg tror et Par Dage efter, og han spurgte da Sognefogeden hvorfor, men det vidste Sognefogeden ikke, han svarede. „Jeg har kun faaet Med-